

Score

Mała dziewczynka z AK

Jan Markowski
opr Krzysztof Kusiel-Moroz

8

3

solo (Sopr solo)

Tenor

To na-sza mi - łość jest naj-dziw - niej - sza, bo przysz-ła
tchnę - ła tak, jak u - mia - ła kry - ła się

Soprano
Alto

3

u

Tenor

3

u

Bass

3

u

7

8

T

do nas zgrze-cho-tem salw, bo nie wo - ła - na, a przysz-ła pier - wsza gdy u - li - ca-mi szedł wiel-ki
zna-mi we wnę-kach bram, wczas-nych u - lic - kach, w mrocz-nych ka - na - łach bo już się wiel-ka koń - czy - ła

S
A

a

T

a

B

a

Mała dziewczynka z AK

2

12

T bal gra przez dni sza-
gra na ba-ry-

S 1. Szła zna-mi wszę - dzie przez dni go - rą - ce, gdy tro-tu - a - ry spły - wa - ły krwią
A 2. Kie - dy się wszyst - ko dla nas skoń - czy - ło, kie - dy os - tat - ni za - miłł Pe eM

T 1. Szła zna-mi wszę - dzie przez dni go - rą - ce, gdy tro-tu - a - ry spły - wa - ły krwią
2. Kie - dy się wszyst - ko dla nas skoń - czy - ło, kie - dy os - tat - nie za - miłł Pe eM

B 1. Szła zna-mi wszę - dzie przez dni go - rą - ce, gdy tro-tu - a - ry spły - wa - ły krwią
2. Kie - dy się wszyst - ko dla nas skoń - czy - ło, kie - dy os - tat - nie za - miłł Pe eM

17

T lo - ne, gwieź-dzis-te no - ce, by - ła pio - sen-ką, uś-mie-chem, łzą.
ka - dzie zos - ta - ła mi - łość ra - zem zTwym ser-cem i za - lem mym.

S Mo-ja ma-ła Dziej-czyn-ko za
A Mo-ja Ma-ła Dziej-czyn-ko za

T Mo-ja ma-ła Dziej-czyn-ko za
Mo-ja Ma-ła Dziej-czyn-ko za

B Mo-ja ma-ła Dziej-czyn-ko za
Mo-ja Ma-ła Dziej-czyn-ko za

22

T K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra ta-kie róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg i nie

S K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra i tak róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg prze-cież
A K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra i tak róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg prze-cież

T K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra ta-kie róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg i nie
K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra i tak róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg prze-cież

B K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra ta-kie róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg i nie
K przyz-nasz chy-ba, że to wiel-ka by-ła gra i tak róż-ne by-ły krań-ce na-szych dróg prze-cież

27

T

Choć na dwo-rze by - ła je - sień u mnie wios - na i bez
Dziś na dwo-rze sza - ra je - sień, u mnie je - sień i ta

S

wie - rzę bym Cię zno - wu uj - rzec mógł

A

uj - rzec Cie - bie już nie bę - dę mógł

T

wie - rzę bym Cię zno - wu uj - rzec mógł

uj - rzec Cie - bie już nie bę - dę mógł

B

wie - rzę bym Cię zno - wu uj - rzec mógł

uj - rzec Cie - bie już nie bę - dę mógł

31

T

trwo - gi, ze do - ko - ła pło - nął świat. Tak na wskroś Cię prze - cież wte - dy chcia - łem po - znać
trwo - ga, choć do - ko - ła spło - nął świat. Już mi Cie - bie nic nie wró - ci, nie przy

S

mo - ja

T

35

T

2. Na-dzie-ję nie-sie;

S

Ma - ła Dzię-wczyn - ko zA K!

A

Mo-ja Ma-ła Dzięwczynko zA K!

T

A

Mo-ja Ma-ła Dzięwczynko zA K!

B

A

Mo-ja Ma-ła Dzięwczynko zA K!